

§ 10. Stan liczebny Straży terenowej określa prezydium właściwej rady narodowej bądź kierownictwo zakładu w oparciu o wytyczne, które ustalone będą w trybie art. 8 ust. 7 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji (Dz. U. R. P. z 1951 r. Nr 58, poz. 404).

§ 11. Na czele Straży stoi komenda Straży, złożona z komendanta, zastępcy do spraw kulturalno-oświatowych i zastępcy do spraw technicznych, powoływanych i odwoływanych na wniosek powiatowej komendy straży pożarnych przez prezydium właściwej gminnej (miejskiej) rady narodowej bądź kierownika zakładu pracy.

§ 12. Komendant Straży oraz jego zastępcy — każdy we właściwym zakresie — odpowiedzialni są za stan organizacyjny, wyszkolenie oraz postawę polityczno-społeczną Straży.

§ 13. Do zakresu działania komendanta Straży należy w szczególności:

- 1) dowodzenie akcją ratowniczą w przypadku pożaru lub innych klęsk żywiołowych;
- 2) kierowanie akcją szkoleniową Straży w ramach planu zatwierdzonego przez władze pożarnicze;
- 3) utrzymywanie w Straży porządku organizacyjnego i karności;
- 4) przedkładanie władzom sprawozdań z działalności Straży;

5) przedstawianie władzom potrzeb dotyczących wyekwipowania i utrzymywania Straży.

§ 14. 1. Straż powołana przez radę narodową oraz przez kierownika takiego zakładu, w którym nie utworzono stanowiska komendanta ochrony przeciwpożarowej bądź kierownika ochrony przeciwpożarowej, podlega pod względem fachowym powiatowej komendzie straży pożarnych, której przysługują w stosunku do Straży takie same uprawnienia, jak w stosunku do zawodowych straży pożarnych. Pozostałe Straże podlegają komendantom ochrony przeciwpożarowej bądź kierownikom ochrony przeciwpożarowej.

2. W miastach, osiedlach i zakładach pracy, w których obok istniejącej zawodowej lub ochotniczej straży pożarnej została utworzona straż obowiązkowa, podlega ona komendzie miejscowej zawodowej lub ochotniczej straży pożarnej jako jej uzupełnienie.

§ 15. Koszty związane z wyekwipowaniem i utrzymaniem Straży obciążają budżety terenowe właściwych gminnych (miejskich) rad narodowych bądź zakład pracy, który powołał Straż.

§ 16. Straż obowiązkowa terenowa może być rozwiązana na wniosek wojewódzkiego komendanta straży pożarnych uchwałą gminnej (miejskiej) rady narodowej. Straż obowiązkowa zakładowa może być rozwiązana przez kierownictwo zakładu na wniosek wojewódzkiego komendanta straży pożarnych.

886

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU DROBNEGO I RZEMIOSŁA

z dnia 16 czerwca 1952 r.

zmieniające zarządzenie Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości z dnia 23 maja 1951 r. w sprawie przekazania prezydiom wojewódzkich rad narodowych uprawnień do zatwierdzania cen na artykuły produkcji spółdzielczej oraz w sprawie trybu i zasad zatwierdzania cen.

Na podstawie § 3 uchwały Nr 304 Prezydium Rządu z dnia 28 kwietnia 1951 r. w sprawie trybu zatwierdzania cen na artykuły produkcji spółdzielczej (Monitor Polski Nr A-39, poz. 470 oraz Nr A-66, poz. 866) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości z dnia 23 maja 1951 r. w sprawie przekazania prezydiom wojewódzkich rad narodowych uprawnień do zatwierdzania cen na artykuły produkcji spółdzielczej oraz w sprawie trybu i zasad zatwierdzania cen (Monitor Polski Nr A-49, poz. 653) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zarządzenie niniejsze dotyczy zatwierdzenia cen na dostawy wykonywane przez spółdzielnie pracy i spółdzielnie pomocnicze zrzeszone w Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego — centrali spół-

dzielczo-państwowej oraz centralach spółdzielni: Związek Spółdzielni Przemysłowych i Rzemieślniczych i Centrala Spółdzielni Inwalidów bezpośrednio lub przez właściwą spółdzielczą organizację zbytu.”;

2) w § 5:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zasady opracowania kalkulacji i wzór karty kalkulacyjnej określi instrukcja Ministra Przemysłu Drobного i Rzemiosła.”;

b) skreśla się ust. 3;

3) w § 8 słowa „Centralnemu Urzędowi Drobnej Wytwórczości” zastępuje się słowami „Ministerstwu Przemysłu Drobного i Rzemiosła”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Drobного i Rzemiosła: A. Żebrowski

887

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 26 marca 1952 r.

w sprawie zawieszenia działalności Urzędu Celnego w Bełcu.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1951 r. w przedmiocie przekazania spraw celnych do zakresu działania Ministra Handlu Zagranicznego (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zawiesza się aż do odwołania działalność Urzędu Celnego w Bełcu z dniem 1 marca 1952 r.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1952 r.

Minister Handlu Zagranicznego: T. Gede